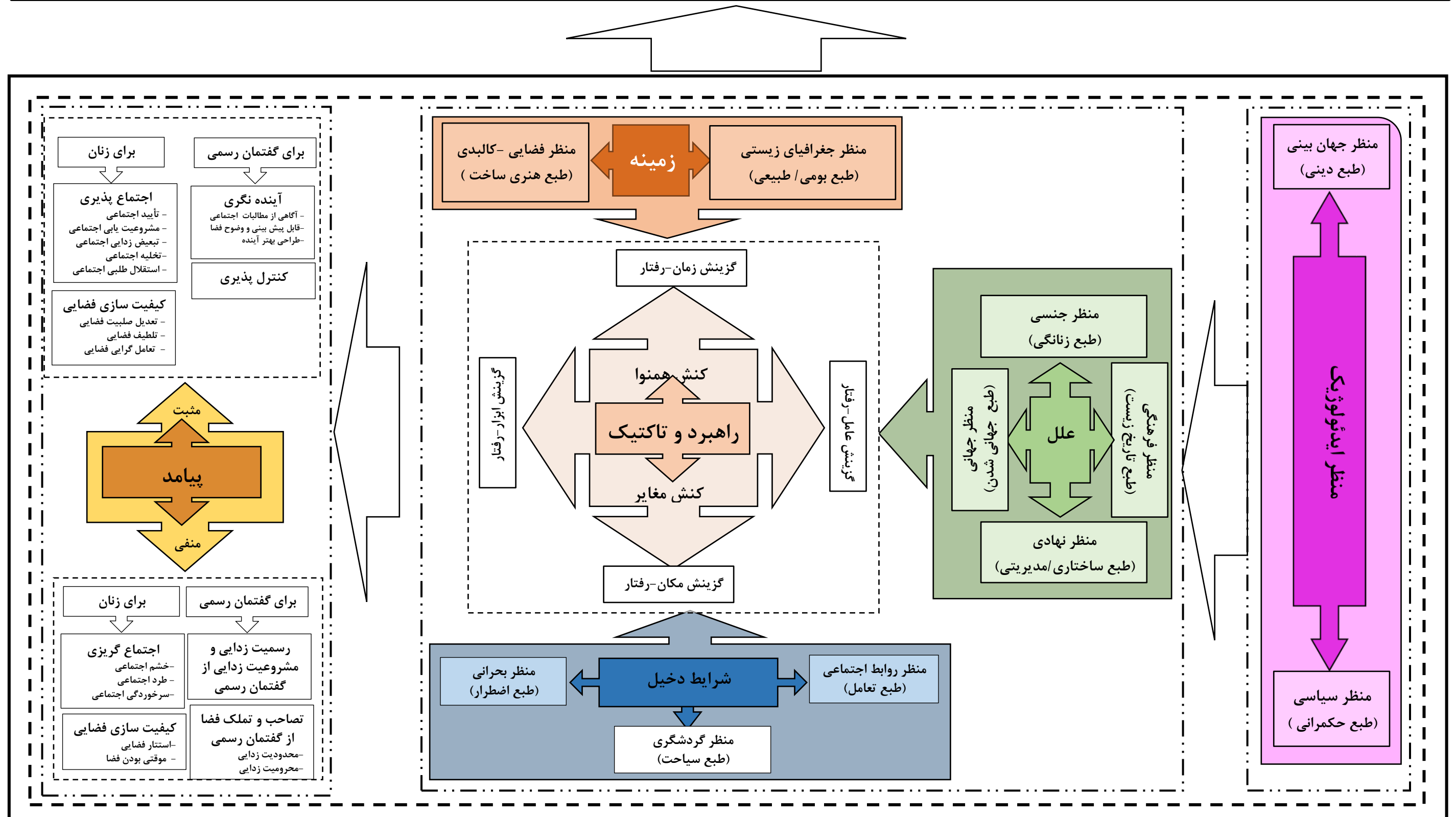
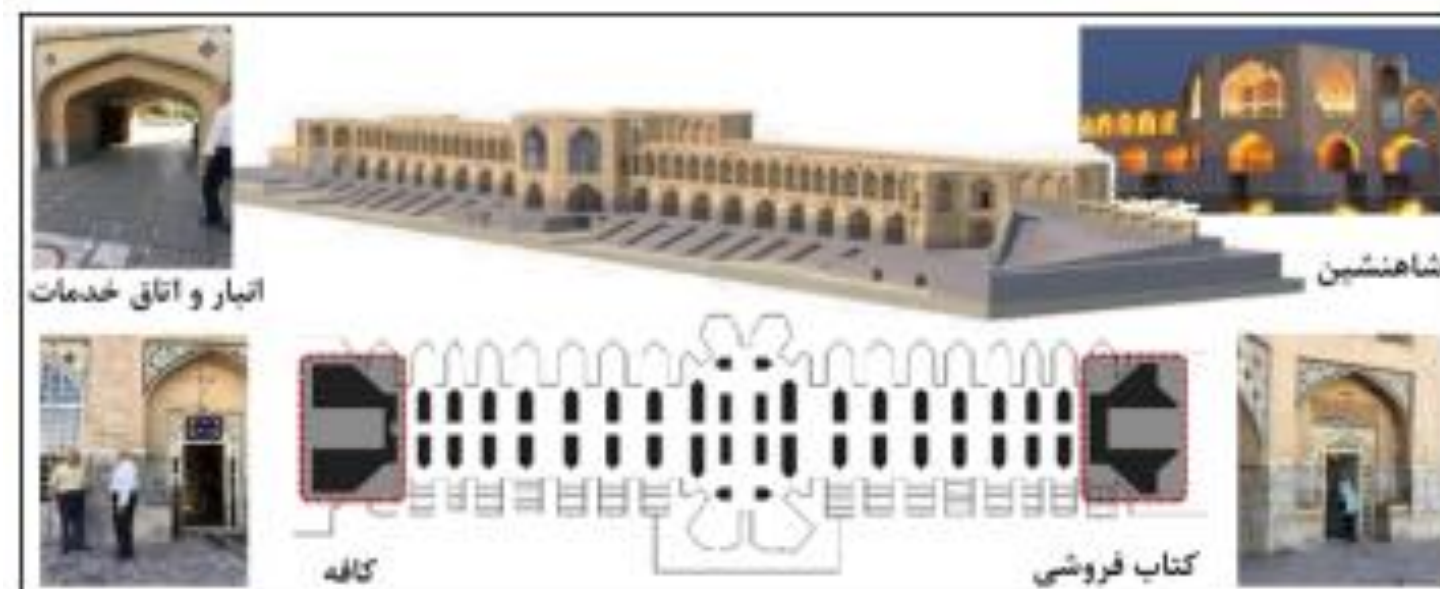
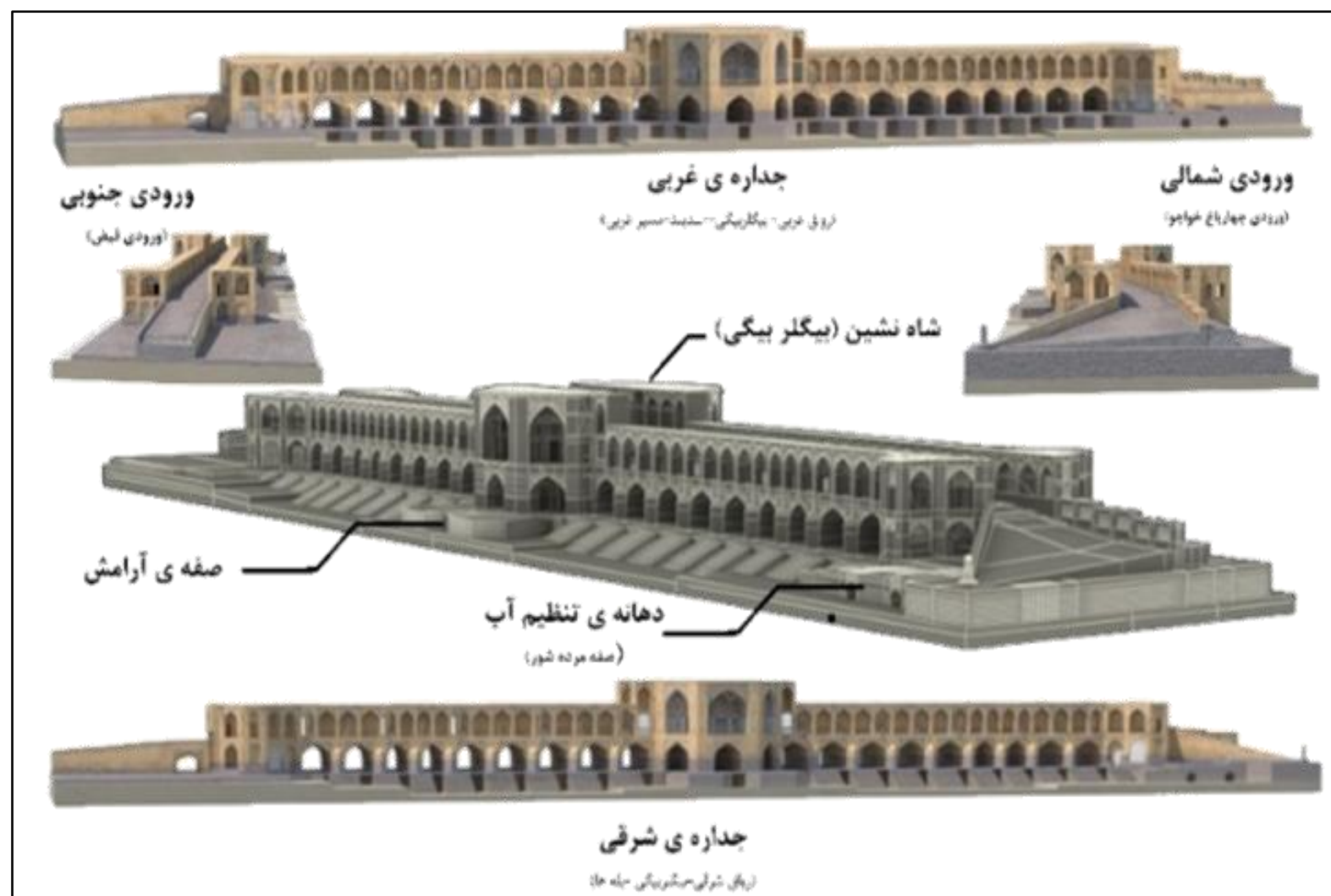


مولفه‌های موثر بر کنش‌های زنان در خردفضای عمومی در زمینه‌ی استراتژی‌های قدرت ایدئولوژیک (طبع دینی و طبع حکمرانی) که بر تمامی مقوله‌ها تسلط دارد، رخ می‌دهد. این کنش‌ها توسط مقوله‌های طبع زنانگی، طبع فرهنگ زیستی، طبع جهانی و طبع نهادی توسط دو مقوله‌ی زمینه‌ساز و محرک طبع بومی و طبع هنری ساخت خصلتی زمانی و مکانی می‌یابد و با سه مقوله‌ی مداخله‌گر طبع روابط اجتماعی، طبع اضطراب و طبع گردشگری تعیدل و یا تشدید می‌شوند. این کنش‌ها در یک طیف هم‌نوا تا مغایر با گفتمان رسمی در الگوهای رفتاری مبتنی بر تکنیک‌سازی، آستانه‌ای، ستیز، نقض و تخریب شکل می‌گیرد. استفاده از فضا توسط زنان در چهار محور مصرف همدلانه (دگر محوری)، مصرف خلاقانه (شکل نوین کنش‌ها)، مصرف خودمختار (مصرف آزادانه از فضا) و مصرف برای کسب مشروعیت از گفتمان رسمی (مشروعیت‌طلبی) و مصرف برای تخلیه اجتماعی تجلی می‌یابد. زنان از ۴ ابزار زمان-رفتار، مکان-رفتار، عامل-رفتار و ابزار-رفتار استفاده می‌کنند. پیامد کنش زنان بر این اساس به دو شکل مثبت و منفی برای زنان و گفتمان رسمی قابل شناسایی است. برای زنان پیامدهای مثبت اجتماع پذیری و کیفیت سازی فضایی و برای گفتمان رسمی آینده نگری اجتماعی و کنترل پذیری می‌باشد. و پیامدهای منفی برای زنان اجتماع گریزی و کیفیت سازی مبتنی بر استتار و موقتی بودن فضا. برای گفتمان رسمی مشروعیت‌زدایی و کاهش رسمیت فضا و تملک و بازپس گیری فضا از گفتمان رسمی است.



نشانک ۲. مدل نظری-محتوایی رخداد کنش زنان در پل خواجه
 ماخذ: نگارندگان



شکل ۱: سه بعدی پل خواجو
 مأخذ: نگارندگان (تصاویر سه بعدی برگرفته از <https://www.cgstudio.comk'hvkn>)